

LASKIAISSUNNUNTAI

EHTOOPALVELUS

Avuksihuutostikiiroina 6 oktoehoksen ja 4 triodionin stikiiraa:

6. säv.

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Herra, minun Luojani, otti minut, joka olen tomu, maasta, / antoi eläväksi tekevä-
lä hengityksellensä minulle sielun / ja teki minut eläväksi. / Hän antoi minulle
kunnian / olla kaikkien näkyväisten olentojen hallitsijana / ja asetti minut elämään
yhdessä enkelien kanssa. / Mutta kavala saatana / käyttäen välikappaleenaan
käärmettä / vietti minut syömisellä, / erotti Jumalan kunnian / ja heitti alhai-
simman kuoleman valtaan maan päälle. / Mutta, armollinen Herra, // kutsu minut
jälleen luoksesi!

Liitelauselma: Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus Hänen tykönänsä. Ja
Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Herra, kun minä, viheliäinen, rikoin vihollisen neuvosta jumalallisen käskysi, /
niin minulta riisuttiin pois Jumalan kutoma vaate, / ja nyt minulla on puku vii-
kunapuun lehdistä ja nahasta. / Minä olen tuomittu syömään vaivalla ja hikoillen
saatua leipää, / orjantappuroita ja ohdakkeita on maa tuomittu minulle kasvatta-
maan. / Mutta Herra, joka viimeisinä aikoina olet Neitseestä lihaksi tullut, // kutsu
minut luoksesi ja johdata jälleen Paratiisiin!

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ylistäkää Häntä, kaikki kansat.

Oi kallisarvoinen Paratiisi, / Sinä ihana kauneus, Jumalan rakentama asumus, / lo-
puton ilo ja nautinto, / vanhurskasten kunnia, profeettain riemu / ja pyhien asun-
to, / rukoile lehviesi äänellä kaikkien Luojaa, / että Hän aukaisisi minulle ne portit,
jotka olen rikkomuksellani sulkenut, / ja että Hän soisi minun osallistua elämän
puusta ja siitä ilosta, // josta muinoin sinussa nautin.

Liitelauselma: Sillä Hänen armonsa meitä kohtaan on voimallinen, ja Herran uskol-
lisuus pysyy iankaikkisesti.

Tottelemattomuus karkoitti Aadamin Paratiisista, / naisen sanojen pettämänä hänet ajettiin pois nautinnosta, / ja voi!, alastomana hän istuu valittamassa puutarhan ulkopuolella. / Pyrkikäämme siis kaikki vastaanottamaan paaston aika kuuliaisina evankeliumin opetuksille, / että me siten Kristuksen mieleisinä // pääsisimme jälleen Paratiisiin asumaan.

Kunnia - -. **6. säv.**

Aadam istui Paratiisin ulkopuolella / ja valitti surkeasti omaa alastomuuttaan: / Voi minua, joka kuuntelin kavalaa petkutusta, / menetin kunniani ja jouduin siitä kauaksi! / Voi minua, joka ennen olin yksinkertaisuudessaan alaston, / mutta nyt varattomuuteni tähden! / Voi Paratiisi, enää en saa nauttia ihanuudestasi, / enää en saa nähdä Herraani, Jumalaani ja Luojaani, / sillä joudun takaisin siihen maahan, josta minut on otettu! / Minä huudan Sinulle, oi armollinen ja laupias: // Armahda minua langennutta!

Nyt - -. *Vuorosävelmän mukainen oktoehoksen stikiira Jumalansynnyttäjälle.*

Litanian stikiirana temppelin pyhän stikiira.

Kunnia - -. **6. säv.**

Aurinko kätki säteensä, / kuu ynnä tähdet muuttuivat verenpunaisiksi, / vuoret vapisivat ja kalliot kauhistuivat, / kun Paratiisi suljettiin. / Ulos käydessään Aadam löi käsin kasvojaan ja sanoi: // Armollinen, armahda minua langennutta!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Salaisesti me veisaamme ylistystäsi, oi Jumalansynnyttäjä Maria, / sillä Sinä osoitit taudit suuren Kuninkaan valtaistuimeksi, / pyhäksi majaksi, taivaita avaramaksi kerubi-istuimeksi, / serafeita ylemmäksi kunnian häähuoneeksi, / sillä Sinusta ilmestyi lihaan tulleen kaikkein Jumala. // Rukoile, että Hän pelastaisi meidän sielumme!

Virrelmästikiiroina oktoehoksen stikiirat.

Kunnia - -. **6. säv.**

Aadam ajettiin pois Paratiisista syömisen tähden. / Istuen sen tähden sen edessä / hän itki ja surkealla äänellä vaikeroi: / Voi minua, mihin kärsimykseen olen, onneton, joutunut! / Olen rikkonut Herran antaman yhden käskyn / ja olen monet hy-

vyydet kadottanut. / Sinä, pyhin Paratiisi! / Sinä olet minua varten istutettu / ja olet Eevan takia suljettu. / Rukoile Luojaasi, / joka on minutkin tehnyt, / jotta minä saisin sinun kukkasistasi kyllikseni nauttia. / Mutta Vapahtaja sille vastaukseksi sanoi: / En tahdo, että minun luomani hukkuisi, / vaan haluan, että hän pelastuisi / ja tulisi tuntemaan totuuden, / sillä sitä, joka tulee minun luokseni, // minä en heitä ulos.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Sinusta, oi Puhtain, / syntyi Kristus Herra, minun Luojani ja Vapahtajani, / joka minun ihmisloukkuuteni päällensä otettuaan vapautti Aadamin muinaisesta kirouksesta. / Sen tähden me Sinulle, Jumalanäidille ja totiselle Neitseelle, / vaikenemattomin äänin enkelin ilotervehdystä huudamme: / Iloitse, Valtiatar, / meidän sielujemme puolto, turva ja pelastus.

AAMUPALVELUS

Evankeliumin jälkeen *Nähtyämme Kristuksen ylösnousemisen*. Psalmi 51, ja nämä **troparit, 8. säv.:**

Kunnia - -.

Synninkatumuksen ovet avaa minulle, oi Elämänantaja, / sillä aamusta varhain pyrkii Sinun pyhään temppeliisi minun henkeni, / joka kantaa peräti saastutettua ruumiin temppeliä. / Mutta Sinä, Armollinen, // puhdistat se laupiaalla armollasi.

Nyt - -.

Pelastuksen poluille ohjaa minut, oi Jumalansynnyttäjä, / sillä minä olen häpeällisillä synneillä saastuttanut sieluni / ja olen suruttomuuteen kaiken elämäni tuhannut. / Mutta Sinä esirukouksillasi vapahda minut / kaikesta saastaisuudesta!

6. säv.

Armahda minua, Jumala, / Sinun suuresta armostasi, / pyyhi pois minun syntini // Sinun suuresta laupeudestasi!

Ajatellen pahojen tekojeni paljoutta / minä, onneton, vapisen / hirmuisen tuomio-päivän pelosta. / Mutta laupeutesi armoon turvaten / minä Daavidin tavoin huu-dan Sinulle: / Armahda minua, Jumala, // Sinun suuresta armostasi!

Oktoehoksesta ylösnousemuksen, ristin ja ylösnousemuksen ja Jumalansynnyttäjän kanonit (8 troparia) ja triodionin kanoni (6 troparia).

Triodionin kanoni.

Khristoforos Protosekritoksen runo:

1. veisu. 6. säv. Irmossi

Kuljettuaan jalan meren syvyyden halki / niin kuin mannerta / ja nähtyään takaa-ajavan faraon hukkuvan aaltoihin Israel huusi: // Veisatkaamme Jumalalle voitto-veisu.

Troparit

Tule, onneton sieluni, itke nyt tekojasi muistellen muinaista alastomuuttasi Eedenissä, jonka takia on sinulta riistetty pois Paratiisin nautinto ja lakkaamaton ilo.

Sinä, luomakunnan Luoja ja kaikkien Tekijä, teit minut muinoin suuressa laupeudessasi ja armossasi eläväksi tomusta ja käskit minun veisata enkeltesi kanssa ylistystäsi.

Hyvyytesi rikkauden tähden Sinä, Luoja ja Herra, istutit Paratiisin ihanuuden Eedeniin ja käskit minun nauttia ihania, suloisia ja katoamattomia hedelmiä.

Voi poloista sieluani! Sinä sait Jumalalta Eedenissä vallan nauttia kaikkea hyvää, sait myöskin käskyn olla syömättä tiedon hedelmää. Miksi rikoit Jumalan lain?

Jumalansynnyttäjälle

Jumalansynnyttäjä Neitsyt, Sinä syntymisesi mukaan Aadamin tytär, mutta armon mukaan Kristuksen, Jumalan, Synnyttäjä, kutsu minut, joka olen Eedenistä karkoitettu, jälleen Eedeniin.

Katabasia, 6. säv.

Kuljettuaan jalan meren syvyyden halki / niin kuin mannerta / ja nähtyään takaa-ajavan faraon hukkuvan aaltoihin Israel huusi: // Veisatkaamme Jumalalle voitto-veisu.

3. veisu. 6. säv. Irmossi

Ei kukaan ole niin pyhä / kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, / joka olet ylentänyt uskovaistesi sarven, oi Hyvä, // ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle.

Troparit

Voi minua! Kavala käärme kadehtien kunniaani kuiskutti viekkaasti Eevan korvaan ja vietteli hänet; tämä sitten eksytti minutkin, ja minä tulin elämän kuorosta pois karkotetuksi.

Auliisti minä ojensin käteni ja maistoin siitä tiedon puusta, josta Jumala oli ehdottomasti kieltänyt minua syömästä, ja katkerasti minut karkotettiin jumalallisesta kunniaasta.

Voi poloista sieluani! Kuinka olit älyämättä viekkautta? Kuinka olit petosta ja vihollisen kateutta tuntematta? Kuinka annoit järkesi niin pimetä, että rikoit Luojaasi lain?

Jumalansynnyttäjälle

Minun toivoni ja pyhä, puhdas suojelijani, Sinä ainoa, joka olet muinoin langenneen Aadamin alastomuuden synnyttämisesi peittänyt, pue minut jälleen katoamattomuuden vaatteeseen!

Katabasia, 6. säv.

Ei kukaan ole niin pyhä / kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, / joka olet ylentänyt uskovaistesi sarven, oi Hyvä, // ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle.

Katigmatropari, 4. säv.

Aadam, joka himojensa hillitsemättömyydessä ei totellut Herran käskyä, / ajettiin katkeroitavan ruuan tähden pois Paratiisin makeudesta / ja tuomittiin raatamaan maata, josta hän itse otettu oli, / sekä kovin hikoillen syömään leipäänsä. / Sen tähden me himoitkaamme itsemme kieltämistä, / ettemme ulkopuolella Paratiisia itkisi, niin kuin hän, // vaan siihen sisälle menisimme.

Kunnia - -

Nyt on tullut hyvän toiminnan aika. / Tuomari on ovella. / Älkäämme tulko synkälle mielin, / vaan ruvetkaamme paastoamaan. / Kantakaamme Herralle uhriksi katumuksen kyyneliä sekä almuja ja huutakaamme: / Syntejämme on niin paljon kuin santaa meressä, / mutta Sinä, kaikkien Vapahtaja, // kevennä syntitaakkamme, jotta me saisimme katoamattoman seppeleen.

Nyt - . *Jumalansynnyttäjän tropari*

Me kelvottomat emme koskaan herkeä puhumasta voimastasi, oi Jumalansynnyttäjä, / sillä jollet Sinä esirukouksillasi puolustaisi, / niin kuka silloin päästäisi mei-

dät näin suurista vaaroista? / Kuka olisi meidät tähän asti synnin orjuudesta vapaina säilyttänyt? / Emme erkane Sinusta, oi Valtiatar, / sillä Sinä aina pelastat palvelijasi / kaikista kauheista vaaroista.

4. veisu. 6. säv. Irmossi

Kristus on minun voimani, / Jumalani ja Herrani! / - kohottaa pyhä seurakunta jumalallisella hartaudella riemuveisun, // puhtain mielin viettäen Herrassa juhlaa.

Troparit

Minä kurja sain Eedenissä kunnian Sinulta, Valtiaalta, mutta voi, minä eksyin ja perkeleen kateuden takia jouduin karkotetuksi Sinun kasvojesi edestä.

Itkekää enkelien järjestöt, itke Paratiisin kauneus ja sen kasvien ihanuus minua, onnetonta eksytettyä ja Jumalan yhteydestä pois eronnutta!

Sinä autuas kukkaniitty, te Jumalan istuttamat kasvit, Sinä Paratiisin ihanuus, vuodattakaa nyt kyyneleitä lehdiltänne ikään kuin silmistä minun tähteni, joka olen alaston ja vieras Jumalan kunnialle!

En enää näe sinua, kallis paratiisi, en nauti suloisinta jumalallista ihanuuttasi, sillä olen vihastuttanut Luojaani ja olen alastonna maahan heitetty.

Jumalansynnyttäjälle

Pyhä Valtiatar! Sinä olet avannut kaikille uskovaisille Paratiisin portit, jotka Aadam oli muinoin rikkomuksellaan sulkenut. Avaa minulle armon portit!

Katabasia, 6. säv.

Kristus on minun voimani, / Jumalani ja Herrani! / - kohottaa pyhä seurakunta jumalallisella hartaudella riemuveisun, // puhtain mielin viettäen Herrassa juhlaa.

5. veisu. 6. säv. Irmossi

Minä rukoilen Sinua, oi Hyvä: / Sytytä jumalallisen säteilysi voimalla rakkaus meidän sieluissamme, / jotka aamusta varhain tykösi riennämme, / jotta tulisimme tuntemaan Sinut, / Jumalan Sanan, // syntien synkämästä pimeydestä ylös valkeuteen kutsuvan totisen Jumalan.

Troparit

Kadehdittuaan muinoin onnellista elämäni Paratiisissa ihmisiä rakastava vihollinen käärmeen muodossa kukisti minut ja teki minut vieraaksi iankaikkiselle kunnialle.

Minä itken ja vaikeroin sieluani ja haluaisin saada silmäni täyteen kyyneliä, kun näen ja tunnen alastomuuteni, jonka olen rikkomuksellani saavuttanut.

Minä olen Jumalan kädellä maasta luotu, mutta minä, onneton, kuulin, että minun pitää jälleen maaksi tuleman. Kuka ei itkisi minua, Jumalan hylkäämää, joka olen Paratiisin tuonelaan vaihtanut?

Jumalansynnyttäjälle

Me kaikki uskovaiset julkisesti nimitämme Sinua, puhtahin Jumalansynnyttäjä, kunnian ihmeelliseksi juhlamajaksi. Sentähden minä rukoilen Sinua, puhdas Neitsyt, saata minut asumaan Paratiisin juhlamajaan, josta minä olen langennut pois.

Katabasia, 6. säv.

Minä rukoilen Sinua, oi Hyvä: / Sytytä jumalallisen säteilysi voimalla rakkaus meidän sieluissamme, / jotka aamusta varhain tykösi riennämme, / jotta tulisimme tuntemaan Sinut, / Jumalan Sanan, // syntien synkstä pimeydestä ylös valkeuteen kutsuvan totisen Jumalan.

6. veisu. 6. säv. Irmossi

Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn / minä tyvenneen satamaasi kiiruhtaen huudan Sinulle: Oi ylen armollinen Herra, // johdata minun elämäni ylös turmeluksesta.

Troparit

Laupias Vapahtaja, Sinä olet pukenut minut Eedenissä Jumalan kutomaan vaatteeseen, mutta minä uskottuani paha henkeä rikoin käskysi ja huomasin, viheliäinen, olevani alasti.

Kurja sieluni, huolimattomuutesi tähden olet joutunut etäälle Jumalasta, jäänyt paitsi Paratiisin nautintoa, eronnut enkeleistä ja päätynyt turmioon. Voi lankeemusta!

Ole armollinen, armahda, Kaikkivaltias Jumala, kättesi tekoa! Minä rukoilen Sinua, oi Hyvä, älä hylkää minua, joka olen erottanut itseni enkelien kuorosta.

Jumalansynnyttäjälle

Maria, Jumalan kutsuma, Sinä Herran, kaikkien Kuninkaan ja Lunastajan synnyttäjänä kaiken Valtiatar, kutsu minut, joka olen vangittu, jälleen Paratiisin kunniaan!

Katabasia, 6. säv.

Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn / minä tyvenneen satamaasi kiiruhtaen huudan Sinulle: Oi ylen armollinen Herra, / johdata minun elämäni ylös turmeluksesta.

Kontakki, 6. säv.

Herra, viisauteen ohjaaja, / ymmärryksen antaja, / taitamattomain opettaja ja köyhien turva, / vahvista, tee ymmärtäväiseksi minun sydämeni. / Sinä Isän Sana, anna minulle opin sanoja: / Katso, minä en pidätä kieltäni huutamasta Sinulle: // Armollinen, armahda minua langennutta!

Iikossi

Silloin Aadam istui ja itki Paratiisin nautinnon ulkopuolella, löi käsin kasvoihinsa ja lausui: Armollinen, armahda minua langennutta!

Kun Aadam näki, kuinka enkeli työnsi kiinni ja sulki jumalallisen puutarhan portin, hän huokasi syvään ja lausui: Armollinen, armahda minua langennutta!

Oi Paratiisi, osallistu köyhtyneen hoitajasi tuskaan ja rukoile lehviesi äänellä Luojaa, ettei Hän sinua sulkisi. Armollinen, armahda minua langennutta!

Sinä hyveen täyttämä, pyhä, autuas Paratiisi, joka olet Aadamin tähden istutettu ja Eevan tähden suljettu, rukoile Jumalaa langenneen edestä! Armollinen, armahda minua langennutta!

Minean synaksario ja sitten tämä:

Samana päivänä muistellemme ensiksiluodun Aadamin karkottamista nautinnon Paratiisista.

Säkeitä

Valittakoon maailma katkerasti esi-isien kanssa, sillä heidän langetessaan makeaan syöntiin sekin lankesi.

Kristus meidän Jumalamme, suo sanomattomassa laupeudessaasi meille Paratiisin nautinto ja armahda meitä, oi ainoa ihmisiä rakastava. Amen.

7. veisu. 6. säv. Irmossi

Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoitti kasteella tulisen pätsin, / mutta kaldealaiset polttava Jumalan käsky pakotti hirmuvaltiaan huutamaan: // Kiitetty olet Sinä, meidän isäimme Jumala.

Troparit

Kaikkia hallitseva Herra, Sinä olet omasta tahdostasi luonut minut. Älä hylkää minua, Vapahtaja Jumala, kun kavala lohikäärme on minua kadehtinut ja kun minä olen vihastuttanut Sinua, vaan kutsu minut jälleen luoksesi!

Voi, häpeän pukuun valonkirkkaitten vaatteitten sijaan pukeutuneena minä itken tuhoani ja huudan uskoen Sinulle, oi hyvä Vapahtaja: Älä hylkää minua, Jumala, vaan kutsu minut jälleen luoksesi!

Paha käärme on kateudesta haavoittanut koko sieluni ja saattanut minut karkotetuksi pois Paratiisin nautinnoista, mutta Jumala, hyvin helläsydäminen Vapahtaja, älä hylkää minua, vaan kutsu minut jälleen luoksesi!

Jumalansynnyttäjälle

Ota helläsydämisesti, oi kaikkein Puhtahin, harras rukoukseni vastaan ja anna minulle, oi puhdas Neitsyt, syntien anteeksiantamus, kun minä kyynelin hartaasti huudan: Älä hylkää minua, oi Hyvä, vaan kutsu minut jälleen luoksesi!

Katabasia, 6. säv.

Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoitti kasteella tulisen pätsin, / mutta kaldealaiset polttava Jumalan käsky pakotti hirmuvaltiaan huutamaan: // Kiitetty olet Sinä, meidän isämme Jumala.

8. veisu. 6. säv. Irmossi

Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, / teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, / ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä palamaan sytytit. // Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina.

Troparit

Moninaisin lahjoin Sinä muinoin kunnioitit kättesi tekoa, oi ainoa ihmisiä rakastava, mutta voi, hirveä lohikäärme petkutti pilkallisesti minut ja riisui minut kaikesta hyvästä.

Miksi tottelit pahaan kehotusta ja tulit jumalallisen käskyn rikkojaksi? Voi sinua, sielu parka, kun olet saattanut Jumalan murheelliseksi, vaikka oletkin määrätty ylistämään Häntä enkelien kanssa!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kuinka sinä matelijain ja eläinten valtiaana ryhdyit keskustelemaan sielua vahingoittavan matelijan kanssa ja otit oikeana vastaan pahan hengen neuvon? Voi pettymystäsi, sinä todella viheliäinen sieluni!

Jumalansynnyttäjälle

Jumalan armoittama Maria! Me kiitosvirsin ylistämme Sinua Jumalan lihaksitulemisen valoa kantavana majana. Valaise minut, joka olen himojeni kauheasti pimitämä, armosi valolla, Sinä toivottomien toivo!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, / veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Katabasia, 6. säv.

Sinä, Kristus, joka pelkällä tahdollasi kaiken aikaansaat, / teit hurskaille nuorukaisille tulenliekin kasteen lähteeksi, / ja vanhurskaan uhrin Sinä vedellä palamaan sytytit. // Sinua me yli kaiken ylistämme kaikkina aikoina.

9. veisu. 6. säv. Irmossi

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, / sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, / mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, / ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. / Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten // me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme.

Troparit

Tiedon hedelmä oli Eedenissä maultaan makea sitä syödessäni, mutta se lopulta tuli karvaaksi kuin sappi. Voi poloista sieluani! Kuinka pidättymättömyydelläsi Paratiisin nautinnot kadotit?

Oi kaikkien Jumala, armon Herra, katso laupiaasti kurjuuteeni äläkä lähetä minua kauaksi jumalallisesta Eedenistä, että minä nähdessäni sen ihanuuden, josta olen langennut, rientäisin valituksella taas saaman sen, minkä olen menettänyt!

Voi, minä valitan, huokaan ja murehdin nähdessäni Kerubin tulisen miekan, joka on pantu vartioimaan Eedenin sisäänkäyntiä, ettei kukaan rikkoja sitä lähestyisi. Mutta Vapahtaja, poista esteet minun tieltäni!

Minä luotan suureen armoosi, Vapahtaja Kristus, sekä jumalallisesta kyljettäsi vuotaneeseen vereen, jolla, oi Hyvä, olet ihmislunnon pyhittänyt ja olet Sinua palveleville avannut Paratiisin portit, jotka Aadam oli ennemmin sulkenut.

Jumalansynnyttäjälle

Aviontuntematon Neitsyt Jumalansynnyttäjä, Sinä elämän kuvauksellinen portti, josta ei kukaan saa käydä sisälle, avaa esirukouksillasi minulle Paratiisin portit, jotka ovat minulle suljetut, jotta minä ylistäisin Sinua, joka olet Jumalan jälkeen minun auttajani ja väkevä turvani.

Katabasia, 6. säv.

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, / sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, / mutta Sinun kauttasi, oi Puhtain, / ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. / Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten // me Sinua, Neitsyt, autuaaksi ylistämme.

Vuorossa oleva ylösnousemuseksapostilario sekä nämä:

2. säv.

Kunnia - -.

Minä viheliäinen olen ollut tottelematon käskyllesi. Voi minua, laupias Herra! Koko sielustani häpeän, kun minulta on antamasi kunnia riisuttu ja kun olen paratiisin nautinnoista karkotettu pois. Armahda minua, oi Armollinen, olen aivan ansioni mukaan jäänyt armoasi vaille.

Nyt - -.

Herra Vapahtajani ja Jumalani! Sinä olet ristisi ja kärsimyksiesi kautta johdattanut meidät jälleen paratiisiin, josta me olimme ensin puusta syömisen takia ajetut pois. Tue nyt meitä niillä paaston puhtaassa kilvoituksessa ja suo meidän kumartaa jumalalliselle ylösnousemisellesi ja viettää pelastavaista pääsiäisjuhlaa, - suo Synnyttäjäsi esirukouksien tähden!

Kiitosstikiiroina 5 stikiiraa oktoehoksesta ja nämä 3 triodionin stikiiraa:

Liitelauselma: Ylistäkää Häntä helisevillä kymbaaleilla, ylistäkää Häntä kumisevilla kymbaaleilla. Kaikki, joissa henki on, ylistäkää Herraa!

5. säv.

Aadam huusi valittaen: / Voi minua, kun käärme ja vaimo ovat karkottaneet minut Jumalan läheisyydestä / ja puusta syöminen on tehnyt minut vieraaksi Paratiisin nautinnoille! / Voi minua, en enää kestä häpeää! / Minä, joka olin ennen Jumalan kaikkien maanpäällisten luotujen kuningas, / olen nyt joutunut yhden laitoman neuvon vangiksi! / Minä, joka olin ennen pukeutunut kuolemattomuuden kunniaan, / kannan kuolevaisena kuoleman kurjaa nahkaa! / Voi, kuka tulisi kansani valittamaan? / Sinä ihmisiä rakastava, joka loit minut maasta, pukeudu laupeuteen, / kutsu minut takaisin vihollisen orjuudesta // ja pelasta minut!

Liitelauselma: Minä ylistän Herraa kaikesta sydämeistäni, ilmoitan kaikki Sinun ihmetyösi.

Hyveitten kilpakenttä on avoinna, / te jotka haluatte kilvoitella, käykää sisälle ja varustautukaa paaston kilpaan, / sillä lain mukaisesti kilvoitelleet saavat oikeudenmukaisen seppeleen. / Kantaen ristin varustusta taistelkaamme vihollista vastaan usko sortumattomana muurinamme, / rukous haarniskanamme ja laupeus kypäränämme. / Tarttukaamme miekan sijasta paastoon, joka leikkaa sydämeistä kaiken pahuuden. / Joka tämän tekee // saa tuomiopäivänä kaiken Kuninkaalta, Kristukselta, totisen seppeleen.

Liitelauselma: Nouse, Herra, kohota kätesi, Jumala! Älä unhotta kurjia.

6. säv.

Kun Aadam nautti herkullista syötävää, / niin hänet ajettiin tottelemattomana pois paratiisista, / mutta kun Mooses paastolla kirkasti sielunsa silmät, niin hänet nimettiin jumalannäkijäksi. / Sentähden jos tahdomme tulla paratiisin asukkaiksi, / niin kieltäytykäämme hyödyttömästä ruuasta, / ja jos haluamme nähdä Jumalan, niin paastotkaamme Mooseksen tavoin neljäkymmentä päivää / ja pysykäämme vilpittömästi rukouksessa ja anomisessa, / hillitkäämme sielumme himot, poista-
kaamme lihamme hekumat! / Kulkekaamme kevein askelin ylös, / missä enkelien järjestöt vaikenemattomin äänin kiitosvirsillä ylistävät jakaantumaton Kolminaisuutta, / niin me saamme nähdä Herran käsittämättömän hyvyyden. / Suo, Kristus, elämänantaja Jumalan Poika, / meidän, Sinuun luottavien, siellä riemuita / yhdessä enkelien joukkojen kanssa, / - suo Sinut synnyttäneen Äitisi / sekä apostolien, marttyyrien / ja kaikkien pyhien ihmisten esirukouksien tähden!

Kunnia - -. **6. säv.**

Aika on koittanut, hengellisen kilvoituksen alku, / voitto pahoista hengistä, aseellinen pidättyväisyys, / enkelten ihanuus, uskallus Jumalan edessä, / sillä sen kautta Mooses pääsi puhumaan Luojan kanssa / ja näkymätön ääni tuli hänen korviinsa. / Oi ihmisiä rakastava Herra, // suo meidänkin sen kautta kumartaa kärsimyksiäsi ja pyhää ylösnousemistasi!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira, 2. säv.*

Korkeasti siunattu olet Sinä, Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / sillä Hän, joka Sinusta lihaksi tuli, vangitsi tuonelan, / kutsui jälleen Aadamin, kukisti kirouksen voiman,

vapahti Eevan, / kuoletti kuoleman, ja me Hänen kauttansa eläviksi tulimme. / Sentähden me veisaten huudamme: / Kiitetty olet Sinä, Kristus, meidän Jumalamme, / näin suosiollinen meille. / Kunnia olkoon Sinulle.

Suuri ylistysveisu ja päätös.

LITURGIA

Prokimeni, 8. säv.: Tehkää lupauksia ja täyttäkää ne Herralle, Jumalallenne.

Liitelauselma: Jumala on tunnettu Juudassa, Hänen nimensä on suuri Israelissa.

Pyhän apostoli Paavalin kirjeestä roomalaisille (13:11- 14:4).

Halleluja, 4. säv.

Liitelauselma: Hyvä on Herraa kiittää ja veisata kiitosta Sinun nimellesi, Sinä Korkein.

Evankeliumi Matteuksen mukaan (6:14-21).

Ehtoollislauselma: Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää Häntä korkeuksissa.

EHTOOPALVELUS

Alkupsalmin jälkeen avuksihuutopsalmit. **Avuksihuutostikiiroina** vuorosävelmän mukaiset 4 katumusstikiiraa (Herran stikiiraa) ja nämä 3 triodionin stikiiraa:

Herra Joosefin runo

2. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Aloittaessamme oikean paaston jumalisen kilvoituksen / koettakaamme kaikki itsemme hillitsemisellä nöyryyttää lihamme / ja etsikäämme rukouksillamme ja kyynelillämme Herraa, / joka on meidät pelastava, / sekä täysin unohtaen pahuiden huutakaamme: / Me olemme syntiä tehneet Sinua vastaan, laupias Kuningas -

Kristus! / Pelasta meidät, niin kuin muinoin pelastit niiniveläiset, // ja tee meidät osallisiksi taivaallisesta valtakunnastasi!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Herra, minä tulen toivottomaksi ajatellessani tekojani, / jotka ovat ansainneet kaikkinaiset rangaistukset, / sillä katso, Vapahtaja, välittämättä Sinun puhtaista käskyistäsi / minä olen kuluttanut elämäni irstaudessa. / Sen tähden minä rukouilen: / puhdista minut katumuksen vedellä, paastolla ja rukouksella, / oi ainoa Armollinen, / kirkasta minut äläkä inhoa minua, // Sinä kaikkien ylen hyvä hyväntekijä!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Herra Theodoroksen runo

2. säv.

Aloittakaamme valoisin mielin paaston aika / ja antautukaamme sen hengellisiin kilvoituksiin. / Puhdistakaamme sielumme, tehkäämme puhtaaksi lihamme. / Paastotkaamme sekä kieltäytymällä ruoista että kaikista himoista / ja yltäkyllin nauttikaamme hengen hyveitä / sekä niissä yhtämittäisesti halulla pysyen / tulkaamme kaikki arvollisiksi / hengellisellä ilolla näkemään Jumalan Kristuksen suuriarvoisimpia kärsimyksiä // ja pyhää pääsiäistä.

Sekä 3 minean stikiiraa

Kunnia - -. nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Saatto suitsutusastian kanssa, joka tapahtuu suurten prokimenien tähden kaikissa Suuren paaston sunnuntai-iltojen ehtoopalveluksissa. Oi Jeesus Kristus.

Prokimeni, 8. säv.: Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, sillä minä olen ahdistuksessa; / joudu, vastaa minulle. Lähesty minun sieluani ja lunasta se, vapahda minut vihollisteni tähden.

Liitelauselma: Suojatkoon minua Sinun apusi, Jumala.

Liitelauselma: Nöyrät näkevät sen ja riemuitsevat.

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Herra, nyt on armosi kirkastunut meille; / on kirkastunut sielujemme valo. / Katso, nyt on otollinen aika, / nyt on parannuksen tekemisen aika. / Pankaamme pois pimeyden teot ja pukeutukaamme valon aseihin, / jotta purjehdittuamme paaston suuren meren yli / saapuisimme sielujemme Pelastajan, Herran, // Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen, kolmantena päivänä tapahtuneen ylösnousemisen juhlaan.

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämmekä katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes hän armahtaa meitä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Sinun kunniasi, Kristus Jumala, / on suuri pyhiesi muistelemissa. / Näiden rukouksien tähden // anna meille ylhäältä suuri armosi!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira, 4. säv.

Jumalansynnyttäjä, / enkelien järjestöt Sinua ylistävät, / sillä Sinä, puhtain, / olet synnyttänyt Isän ja Hengen kanssa aina yhdessä olevan Jumalan, / joka on tahtonsa voimalla luonut olemattomuudesta enkelien joukot. / Rukoile, puhtahin Neitsyt, / että Hän pelastaisi ja valistaisi ne sielut, // jotka Sinua oikeauskoisesti kii-tosvirsin ylistävät!

Troparit, 5. säv.

Iloitse, Jumalanäiti, Neitsyt, armoitettu Maria! / Herra on Sinun kanssasi. / Siunattu olet Sinä naisten joukossa / ja siunattu on Sinun kohtusi hedelmä, // sillä Sinä olet synnyttänyt sielujemme Pelastajan.

Muista meitä kaikkia, oi Kristuksen Kastaja, / jotta me rikkomuksistamme pelastuisimme, // sillä Sinulle on annettu armo rukoilla meidän puolestamme.

Kunnia - -.

Rukoilkaa meidän puolestamme, pyhät apostolit ja kaikki muut pyhät ihmiset, / jotta me vaaroistamme ja murheistamme pelastuisimme, // sillä teistä me olemme saaneet lämpimät puolustajat Vapahtajan edessä.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjän tropari*

Oi Jumalansynnyttäjä, me vetoamme sydämesi hellyyteen: / Älä jätä kuulematta rukouksiamme meidän ollessamme maailman vallassa, / vaan päästä meidät vaaroista, / Sinä ainoa puhdas, ainoa siunattu!

Herra, armahda! (40).

Pappi: Kiitetty olkoon aina oleva Kristus, meidän Jumalamme, alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Lukija: Taivaallinen Kuningas, ohjaa maamme hallitusta, vahvista uskomme, hylitse vihollisuudet, anna maailmallesi rauha, varjele tätä seurakuntaamme (luostariamme), edesmenneet isämme, äitimme, veljemme ja sisaremme saata vanhurskauden majoihin ja meidän synninkatumuksemme ja tunnustuksemme ota hyvyydestäsi ja ihmisrakkaudestasi vastaan!

Ja lausumme pyhittäjä Efraimin rukouksen:

Herra, minun elämäni valtias! Estä minusta laiskuuden, velttouden, vallanhimon ja turhanpuhumisen henki.

Kumarrus maahan.

Anna minulle, Sinun palvelijallesi, sielun puhtauden, nöyryyden, kärsivällisyyden ja rakkauden henki.

Kumarrus maahan.

Oi Kuningas ja Herra! Anna minun nähdä minun rikokseni ja anna, etten minä veljeäni tuomitsisi, sillä siunattu olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Kumarrus maahan.

Pappi: Kunnia olkoon Sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia Sinulle!

Loppusiunauksen jälkeen pappi sanoo:

Siunatkaa minua, pyhät isät, veljet ja sisaret, ja antakaa minulle syntiselle anteeksi kaikki, millä olen syntiä tehnyt teoin, sanoin, ajatuksin ja kaikilla tunteillani.

Seurakuntalaisten kumartuessa maahan lukija sanoo:
Jumala antakoon sinulle anteeksi, pyhä isä. Anna anteeksi meillekin.

Pappi siunaa yksitellen kirkkokansan ja lauletaan pääsiäiskanonia.